

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 11P/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2619200433
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Audová
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2019:2619200433.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Senici sudkyňou JUDr. Renátou Audovou vo veci starostlivosti súdu o maloletú W. A., nar. XX.X.XXXX a mal. V. A., nar. X.X.XXXX, obaja št. občania SR, bytom ako matka, zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Senica, deti rodičov: Ing. W. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. S. XXXX/XX, XXX XX Š. - Z., št. občianka SR a A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXX/XX, XXX XX N. O., t. č. v ÚVV Leopoldov, št. občan SR, právne zast.: Mgr. Milan Sadloň, advokát, so sídlom V. Paulínyho - Tótha 30, P.O.BOX 121, 905 01 Senica, o návrhu otca na zníženie výživného a iné, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Otec sa svojim návrhom doručeným súdu dňa 28.2.2019 domáhal zníženia výživného na mal. deti. Svoj návrh zdôvodnil tým, že je vo väzbe a preto nie je schopný platiť súdom určené výživné.
2. Matka s návrhom otca na zníženie výživného nesúhlasila.
3. Kolízny opatrovník odporučil návrhu nevyhovieť vzhľadom k tomu, že to nie je v záujme maloletých detí.
4. Otec sa na pojednávanie nedostavil, bol prítomný jeho právny zástupca, ktorý netrval na tom, aby bol otec vypočutý dožiadaným súdom. Súd prejednal vec v neprítomnosti otca.
5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom matky, správami o o príjmoch rodičov, dokladmi o ich pravidelných platbách, pripojeným spisom OS Senica sp.zn. 1P18/2016 (najmä rozsudkom č.k. 1P/18/2016-56 zo dňa 20.4.2016) a zistil tento stav veci: Naposledy bolo výživné na maloleté deti upravované rozsudkom OS Senica č.k. 1P/18/2016-56 zo dňa 20.4.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.4.2016. Týmto rozsudkom bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené a v časti úpravy práv a povinností voči maloletým deťom po rozvode, súd schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej boli obe maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matke a otec sa zaviazal platiť na nich výživné v sume po 200 € mesačne na každé dieťa a upravil mu styk s deťmi. V čase tejto úpravy výživného bol otec zamestnaný v Rakúsku, jeho priemerný mesačný príjem bol cca 2.000 € netto mesačne. Matka detí bola na materskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok v sume 203,20 € a rodinné prídavky na dve deti. Ani jeden z nich nemal žiadnu inú vyživovaciu povinnosť. Maloletá W. navštevovala MŠ a mal. V. bol v celodennej starostlivosti matky.

6. V súčasnosti je otec vo vyšetrovacej väzbe pre obzvlášť závažný zločin. Podľa vyjadrenia jeho právneho zástupcu by sa prípravné konanie v tejto trestnej veci mohlo ukončiť v lete 2019 a potom ho čaká v prípade uznania viny vysoký trest odňatia slobody. Vo väzbe nie je pracovne zaradený, iné vyživovacie povinnosti nemá. Matka detí je zamestnaná, jej príjem je cca 850 € netto mesačne a poberá rodinné prídavky na dve deti. Žije s deťmi v rodinnom dome svojich rodičov. Mal. W. je žiačkou 1. triedy ZŠ v Š. - Z. a mal. V. navštevuje MŠ.

7. Matka pri svojej výpovedi žiadala návrh zamietnuť. Uviedla, že má vedomosť, že otec pred nástupom do väzby stále robil v Rakúsku, pričom jeho príjem bol cca 2.500 € netto, pričom napriek tejto skutočnosti si vtedy návrh na zvýšenie výživného nepodala, lebo aj naposledy určené výživné nikdy riadne neplatil.

8. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. (ďalej len zákon o rodine) dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

9. Podľa § 26 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. (ďalej len zákon o rodine) ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

10. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

11. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopnosti, možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Súd zo zisteného skutočného stavu veci a z vykonaného dokazovania vyvodil ten záver, že v zmysle § 78 ods.1 Zákona o rodine neprišlo k podstatným zmenám pomerov odôvodňujúcim zmenu predchádzajúceho rozhodnutia o výške výživného pre maloleté deti pokiaľ ide o zníženie výživného. Pokiaľ ide o maloleté dieťa, pomery na strane detí sa od poslednej úpravy výživného podstatne zmenili, pretože maloletá W. je žiačkou 1. triedy ZŠ a mal. V. začal navštevovať MŠ, s čím sú spojené zvýšené výdaje. Pokiaľ ide o matku detí, aj na jej strane prišlo k podstatnej zmene pomerov, pretože je zamestnaná a má stály príjem, predtým bola na MD.

14. Pokiaľ ide o skutočnosť, že otec je vo väzbe, čím sa pripravil o schopnosť dosahovania určitého príjmu, aspoň takého aký dosahoval pred nástupom do väzby (2.500 € netto), túto skutočnosť súd nemohol zohľadniť v jeho prospech, nakoľko túto situáciu si otec privodil sám svojím konaním, a to úmyselným. Táto situácia otca nemôže mať vplyv na uspokojovanie životných potrieb detí. V prípade ak nie je schopný momentálne platiť súdom určené výživné, čo skutočne nie je, môže matka požiadať o náhradné výživné po splnení zákonom stanovených podmienok. Potom bude po nevyhnutnú dobu platiť výživné namiesto otca štát.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že doteraz určené výživné je primerané ako možnostiam a schopnostiam rodičov, tak aj veku a odôvodneným potrebám maloletých detí. Z týchto dôvodov súd návrh otca ako nedôvodný zamietol.

16. O trovách konania súd rozhodol podľa 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia a to na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uzneseniu súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák.č.233/1995Z.z. resp. návrh na výkon rozhodnutia podľa § 370 a nasl. CMP.